

از مطالعه این نشریه در زمان تفیلا و فواندن توراہ فودداری فرمایید.

אורה לאהר

ויקהל-פקודי

جهت مفضا قدوسیت این نشریه از دور انداختن آن فودداری فرمایید.

29 اذار 5781

5 פתאורי روش נג

امکان نداشت قومی که به این صورت برده بوده ، استعداد داشته باشد کارهای ظریفی چون کار با طلا و نقره را بلد باشد. هارامبان در ادامه می نویسد: "حتی شخصی هم که در نزد استادان ، این کارها را آموخته است ، در تمام این حرفهها سررشته ندارد."

زیرا شخصی در طلاگری ، و دیگری در کار با سنگهای قیمتی سررشته دارد ، دیگری در حرفه نجاری ماهر است و غیره. ولی بصلئل در تمام این حرفهها سررشته داشت. هارامبان در ادامه می نویسد:

"حتی افرادی که در این کارها سررشته دارند و به این کارها عادت دارند ، وقتی با ملاط و آجر کار می کنند ، دیگر نمی توانند کارهای ظریف انجام دهند."

زیرا کارهای ظریف ، دستی را می خواهد که حساسیت مخصوص به خود را دارد و حتی اگر بصلئل شخصی بود که استعداد تمام این کارها را داشت ، وقتی در کل زندگی ، با آجر و ملاط کار کرده بود ، دیگر دست او ضخیم و سخت شده بود و حساسیت مخصوص به کارهای ظریف را نداشت. با این حال ، بصلئل نه تنها در تمام این کارها استاد بود ، بلکه دست او قادر بود چنین کارهای ظریفی را انجام دهد.

هارمبان در ادامه می نویسد: "بصلئل آنقدر دانا بود که می دانست چرا هر یک از ظروف میشکان باید ساخته شود و راز آنها چیست. به همین سبب خد-اوند به مشه ربنو فرمود چنین مورد شگفت انگیزی را ببیند که چگونه خد-اوند به بصلئل عقل و دانش داده است."

از اینجا در می یابیم که اگر مشه ربنو بصلئل را به نزد قوم یسرائل نمی برد و به آنها نمی گفت: "ببینید" ، قوم یسرائل متوجه این مورد شگفت انگیز نمی شدند.

در این پاراشا توضیح می دهد مشه ربنو تمام قوم یسرائل را جمع نمود و با آنها سخن گفت. ابتدا ، مشه ربنو میسواي شبات را برای قوم یسرائل توضیح می دهد و سپس به قوم یسرائل فرمان می دهد برای خد-اوند میشکان بسازند و هر آدمی که عاقل است ، بیاید و در ساختن میشکان کمک نماید.

در پاراشای قبل خواندیم خد-اوند به مشه ربنو فرمود: "بین من بصلئل فرزند اوری فرزند خور از سبط یهودا را فراخواندم و او را با نفس خد-اوندی پر نمودم ، با عقل ، با بینش و با درک و با فهم در هر کاری... کار با طلا ، با نقره و با مس ، کار با سنگهای قیمتی ، نجاری و هر حرفه ای."

حال منظور چیست که در اینجا خد-اوند به مشه ربنو می فرماید: "بین؟"

در همین پاراشا نیز مشه ربنو به قوم یسرائل می فرماید: "ببینید خد-اوند بصلئل فرزند اوری فرزند خور از سبط یهودا را فراخوانده و او را با نفس خد-اوندی پر نموده ، با عقل ، با بینش و با درک و با فهم در هر حرفه ای..."

چرا در اینجا نیز مشه ربنو به قوم یسرائل می فرماید: "ببینید؟" هارامبان در تفسیر این مورد می نویسد: "زیرا وقتی قوم یسرائل در مصر بودند ، با کارهای بنایی ، شکسته شده بودند و با کارهای ظریفی همچون کار با طلا ، نقره و سنگهای قیمتی آشنا نبودند و اصلاً چنین کارهایی را ندیده بودند ، حال بسیار تعجب آور است در بین آنها شخصی باشد که در کارهای طلا ، نقره ، سنگهای قیمتی ، نجاری ، سوزن دوزی و غیره تجربه داشته باشد."

در تمام مدت بردگی در مصر ، فرعون از قوم یسرائل بیگاری می کشید و با کارهای سخت و کتک ، بدن آنها را ضعیف می کرد و

1 اگر در کیفیت و کمیت مطالب این نشریه (رای ، پیشنهاد و یا سوالی در امور هلافا و زندگی روزمره دارید از اتمام لطف

”لازم بود من قلب خود را عمل کنم و پس از عمل ، لوله‌ای برای من آوردند و گفتند نفس بکشم و آن قدر نفس کشیدن برای من سخت بود که حد نداشت. آن موقع فهمیدم منظور دانشمندان توراہ چیست که می‌گویند در ازای هر نفس ، انسان باید از خد-اوند تشکر نماید.“

ولی طبیعت انسان این است که وقتی موردی را دارد ، قدر آن را نمی‌داند و برای آن از خد-اوند تشکر نمی‌کند ، ولی همین که آن مورد را از دست می‌دهد ، به کمبود آن پی می‌برد و غصه می‌خورد که چرا این مورد را از دست داده است.

ربی مشه شیرا یک بار در درآشای خود فرمود:

”آیا تا به حال یکی از شماها از خد-اوند تشکر کرده که بینی دارد؟ شخص اصلاً فکر نمی‌کند که باید برای بینی خویش از خد-اوند تشکر نماید. ولی اگر بینی شخصی بیافتد ، چقدر شکل او به هم می‌خورد و گریه می‌کند چرا بینی ندارد (یا افرادی که به خاطر کرونا حس بویایی خویش را از دست دادند ، فهمیدند چقدر این حس اهمیت دارد!) حال که فرد بینی دارد ، به فکر نیست که برای آن باید از خداوند تشکر نماید.

در کل انسان همواره باید از خد-اوند تشکر نماید ، نه تشکر خشک و خالی و بدون نیت ، مانند طوطی که حرف می‌زند و معنی سخن خود را نمی‌داند ، بلکه تشکر واقعی از صمیم قلب.

ربی مشه کردیبرو در ادامه می‌نویسد: ”حال نه تنها این که فرد از قدرت خد-اوند استفاده می‌کند تا گناه انجام دهد ، بلکه وقتی گناه انجام می‌دهد ، این گناه یک فرشته دادستان می‌آفریند و به مانند هر موجود زنده‌ای ، این فرشته دادستان نیز نیاز به روزی دارد. حال این فرشته به نزد خد-اوند می‌رود و خد-اوند را عصبانی می‌کند و طلب روزی می‌نماید. جایز بود خد-اوند به این فرشته دادستان بگوید: ”مگر من تو را آفریده‌ام که روزی‌ات را بدهم؟ به نزد آن شخصی که تو را آفریده برو!“

و اگر واقعاً این چنین بود ، این فرشته دادستان به نزد انسان گناهکار می‌آمد و آنقدر او را درد و رنج می‌داد تا بمیرد. ولی خد-اوند اجازه نمی‌دهد که این فرشته دادستان به فرد ضربه بزند ، بلکه روزی او را می‌دهد و منتظر می‌ماند تا انسان توبه نماید.

تمام این موارد و مطالب می‌آموزاند که نباید زندگی را بیهوده بگذرانیم ، بلکه باید در اعمال و رفتار خویش تأمل نموده و همواره سعی داشته باشیم رضایت خد-اوند را انجام دهیم.

برگرفته از ”مکید دواراو لیمقوب“

پند این مورد این است که ما نیز باید در زندگی خویش تأمل نماییم و پایه و اساس هر موردی تأمل است ، بدون تأمل ، شخص موارد بسیاری را از دست می‌دهد.

برای مثال ، همین پاراشاهای هفته ، هنگام قرائت آن ، فرد باید تأمل کند که موضوع پاراشا چیست و خد-اوند چه میصواهایی را در پاراشا فرمان داده است و تا چه حد وی این میصواها را انجام می‌دهد و اگر این میصواها را انجام نمی‌دهد ، چه مانعی باعث شده این میصوا را انجام ندهد و چگونه می‌تواند آن را انجام دهد.

اگر شخص تأمل ننماید و قلب خویش را باز نکند ، در آخر تمام عمر خویش را در این دنیا از دست می‌دهد ، بدون اینکه میصوایی برای دنیای آخرت انجام داده باشد. در کتاب خووت هلووات همواره تأکید می‌شود فرد باید وضعیت خویش را در معنویت بسنجد و نباید بگذارد روزها و شبها بدون تفکر و تأمل سپری شوند.

برای مثال شخص باید در اعضای بدن خویش تأمل نماید و از آنها پند بیاموزد. چه می‌شد اگر اعضای انسان همان رفتاری را می‌کردند که او با خد-اوند داشت؟

اعضای انسان آفریده شده‌اند که او را خدمت کنند و انسان آفریده شده که خد-اوند را خدمت نماید ، حال اگر با هر نافرمانی از امر خد-اوند ، اعضای بدن نیز نافرمانی می‌کردند ، آن وقت انسان چه وضعیتی داشت؟ از این رو شخص باید پند بگیرد و همواره سعی داشته باشد رضایت خد-اوند را انجام دهد.

ربی مشه کردیبرو روحش شاد در کتاب تومر دبوراً می‌نویسد: ”همه می‌دانند خد-اوند با فرمان و صحبت خویش ، دنیا را در شش روز آفرید. ولی این آفرینش فقط مخصوص شش روز خلقت دنیا نمی‌باشد ، بلکه هر لحظه و هر ثانیه ، خد-اوند دنیا را می‌آفریند و به دنیا جان می‌دهد و اگر فقط در یک لحظه خد-اوند به دنیا جان ندهد و آن را نیافریند ، دنیا نابود می‌شود. حتی وقتی شخص عملی را انجام می‌دهد که باعث نارضایتی خد-اوند می‌شود ، این عمل را با قدرتی انجام می‌دهد که خد-اوند به او داده است. حال خد-اوند می‌تواند این قدرت را از فرد گرفته تا خطا نکند ، ولی با این حال ، خد-اوند به وی قدرت می‌دهد. شخص باید تأمل نماید و فکر کند چگونه از قدرت خد-اوند بر ضد خد-اوند استفاده ننماید؟

انسان آفریده شده که رضایت خد-اوند را در دنیا انجام دهد و در ازای هر نفس ، باید از خد-اوند تشکر نماید. یکی از راههای بزرگ یروشالییم تعریف کرد:

قوانین آماده کردن ظروف برای פסח

7. ظروف و وسایلی که در طول ایام سال در تماس با مواد خامص هستند، در ایام פסח غیر قابل استفاده می‌باشند مگر این که آنها را طبق روش صحیح، کاشر و آماده نمود. زیرا که مواد خامص در جداره های ظروف بلعیده می‌شوند و باید خارج گردند. در روز אדינה פסח، از ساعتی که استفاده از خامص ممنوع می‌گردد، استفاده از ظروف مخصوص خامص نیز ممنوع می‌شود مگر اینکه کاشر گردند.
8. در مورد کاشر کردن ظروف برای פסח یک قانون وجود دارد، طبق این قانون روش کاشر کردن هر ظرف، به همان طریقی است که از آن ظرف استفاده می‌شود. به عنوان مثال: وسیله یا ظرفی که معمولاً استفاده از آن با آتش مستقیم است، روش کاشر کردن آن نیز ملتهب و گداخته کردن آن با آتش مستقیم است، مانند سیخ کباب، توری کباب، قالبهای نان و شیرینی مورد استفاده در تنور یا فر که استفاده آنها بدون واسطه مایعات، بلکه بوسیله آتش است. اگر احتمال دارد این ظروف با گداخته کردن با آتش خراب شوند، تنها راه ممکن کنار گذاشتن آنها در یک کمد در بسته و استفاده از ظروف مخصوص פסח می‌باشد.
1. نمونه دوم: وسیله یا ظرفی که به طور معمول، استفاده از آن جوشاندن و پختن مواد در כלי ראשון (یعنی ظرف اول) است، طریقه کاشر کردن آن نیز فرو بردن آن در آب جوش موجود در כלי ראשון می‌باشد، که به این عمل הגעלה בכלי ראשון گفته می‌شود. (منظور از כלי ראשון ظرفی است که روی آتش قرار دارد و در آن مواد پخته یا جوشانده می‌شود). مثالهای این گروه عبارتند از: دیگهای فلزی برای پخت غذا و درپوش و دسته آنها که طریقه کاشر کردن آنها فرو بردن آنها در آب جوشی است که هنوز روی شعله آتش باشد.
5. همچنین انواع چاقوها با فرو بردن آنها در آب جوش کاشر می‌شوند. (حتی اگر آب جوش روی شعله روشن نباشد). پایه‌های فلزی روی اجاق گاز که دیگ روی آنها قرار می‌گیرد، باید با فرو بردن در آب جوش כלי ראשון که روی آتش قرار دارد، کاشر شوند و اگر بجای فرو بردن در آب جوش، روی آنها از כלי ראשון آب جوش ریخته شود نیز کافی است و چه بهتر که پس از این کار روی آنها را با کاغذ آلومینیومی نیز پوشانند.
6. مثالهای دیگر این گروه عبارتند از انواع تابه که برای سرخ کردن مواد که طرز کاشر کردن آن فرو بردن در آب جوش כלי ראשון می‌باشد که هنوز روی آتش باشد و همچنین دیگ زودپز و تمام قطعات آن حتی لاستیک داخل درپوش آن و نیز هاون فلزی یا سنگی و همچنین ملاقه کشیدن غذا همگی با فرو بردن در آب جوش כלי ראשון کاشر می‌شوند.
4. رسم است که ظروف را پس از הגעלה و فرو بردن در آب جوش با آب سرد می‌شویند.
- نمونه سوم ظروفی هستند که غذای داغ را از دیگ روی آتش، داخل آنها می‌ریزیم مانند بشقابها و کاسه های فلزی که طریقه کاشر کردن آنها، ریختن آب جوش از ظرف اول بر روی آنها می‌باشد. فلاسک آب جوش اگر در تماس با مواد خامص بوده است با ریختن آب جوش از כלי ראשון بر روی آن برای פסח کاشر می‌گردد.
2. سنگ مرمر روی کابینتهای آشپزخانه، با ریختن آب از ظرف اول کاشر می‌شود و اگر احتمال خراب شدن آن وجود دارد، کافی است آنها را پس از شستشوی اساسی با کاغذ آلومینیوم یا پوشش پلاستیکی پوشانید. ظرفشویی آشپزخانه با ریختن آب جوش از ظرف اول کاشر می‌شود. برخی برای اطمینان بیشتر ظرفشویی را با یک پوشش پلاستیکی مخصوص می‌پوشانند که لزومی ندارد این کار انجام شود ولی کسی که از این پوشش استفاده می‌کند از درجه بالاتری برخوردار است. کاشر کردن پلاطای شبات توسط ریختن آب جوش از ظرف اول می‌باشد، ارجح است که روی آن را نیز با کاغذ آلومینیوم بپوشانیم.
3. نمونه چهارم ظروفی هستند که به طور معمول استفاده آنها با ظرف دوم است. مانند بشقابهای فلزی یا پلاستیکی که ابتدا غذا را از دیگ روی آتش (כלי ראשון) داخل یک کاسه دیگر می‌ریزیم (ظرف دوم) و پس از این کاسه غذا را به داخل این بشقابهای فلزی یا پلاستیکی می‌ریزیم و همینطور قاشقها و چنگالهایی که معمولاً با ظرف دوم استفاده می‌شوند، طریقه کاشر کردن آنها فرو بردن در آب گرم כלי שני یا ظرف دوم است. بدین صورت که ابتدا آب جوش را از ظرف اول به ظرف دیگری منتقل می‌کنیم و بعد این بشقابها، قاشقها و چنگالها را داخل آن قرار می‌دهیم.
6. نمونه پنجم ظروفی هستند که بطور معمول فقط با آب سرد استفاده می‌شوند مانند ظروف نقره، جام قیدوش، لیوانهایی که در آنها نوشیدنیهای خنک صرف می‌گردد و ظروفی که گوشت را قبل از نمک کردن داخل آن می‌خیسانند. چه این ظروف فلزی باشند و چه سفالی، چینی، شیشه ای یا پلاستیکی، طریقه کاشر کردن آنها برای פסח خوب شستن و آبکشی کردن آنها با آب سرد است. حتی اگر گاهی از آنها برای غذای گرم به کار رفته است، چون بیشتر با مواد سرد استفاده شده، طریقه کاشر کردن آنها با آب سرد می‌باشد. اما اگر طی بیست و چهار ساعت گذشته برای غذای گرم استفاده شده‌اند، بهتر است با آب داغ کاشر شوند.
7. ظروف سفالی و چینی و سرامیک که استفاده آنها با غذای گرم و خامص بوده است، به هیچ طریقی نمی‌توان آنها را برای פסח کاشر نمود. زیرا در توره صریحاً ذکر شده ظروف سفالی مواد بلعیده شده در خود را به هیچ عنوان بیرون نمی‌دهند، اما به هر حال اگر استفاده آنها فقط با مواد سرد بوده است می‌توان آنها را با شستشو با آب سرد کاشر نمود. اگر مواد خامص و سرد به مدت بیست و چهار ساعت

56. چرخ گوشت را باید הגלגלה نمود و قبل از فرو کردن قطعات آن در آب جوش، باید خوب آن را تمیز نمود و با آب گرم و مواد تمیز کننده شستشو داد.

57. مخلوط کن برقی (میکسر): بدنه آن نیازی به کاشر کردن ندارد و کافی است که با آب و صابون تمیز شود (پس از جداکردن تمام قطعاتی که در آن جرم و کثیفی جمع می‌شود) و ظرف اصلی آن که مواد غذایی داخل آن ریخته می‌شود، همانگونه که از آن استفاده شده، کاشر می‌شود. یعنی اگر از آنها برای مخلوط کردن غذای داغ از כלי ראשוני استفاده شده باید برای کاشر شدن روی آنها آب جوش از כלי ראשוני بریزیم و اگر از آنها برای غذاهای ظرف دوم (כלי שני) استفاده شده، طرز کاشر کردن آن در آب جوش از ظرف دوم می‌باشد و اگر فقط برای مواد سرد استفاده شده، با شستن توسط آب سرد کاشر می‌گردد.

58. ظروفی که کاشر کردن آنها با گداخته کردن در آتش است، نیازی به تمیز کردن آنها قبل از گداخته کردن نیست زیرا آتش همه چیز را می‌سوزاند ولی ظروفی که کاشر کردن آنها با فرو کردن در آب جوش یا روشهای دیگر است باید از قبل و ابتدا کاملاً تمیز شوند و هیچ کثیفی، چربی یا زنگ‌زدگی روی آنها نماند. ظروف آلومینیوم که حفره‌های سیاه رنگ روی آن جمع می‌شوند، باید خوب تمیز شوند. جایگاه و جعبه مخصوص نان: توسط شستن و آبکشی کردن با آب معمولی.

59. کاشر کردن شیشه شیر کودک توسط ریختن آب جوش از ظرف اول بر روی آن می‌باشد و اگر جنس آن شیشه‌ای است مثل سایر بطریهای شیشه‌ای نیازی به کاشر کردن ندارد تنها باید دقت شود که شیشه کودک به طور کامل از باقیمانده‌های مواد غذایی داخل آن تمیز و پاک گردد. (ظرف اول، ظرفی است که روی منبع حرارتی مثل آتش قرار داشته و حاوی آب جوش می‌باشد).

متوالی در این ظروف سفالی یا چینی و سرامیک باقی مانده باشد طریقه کاشر کردن آنها ریختن آب سرد در آنها به مدت بیست و چهار ساعت و خالی نمودن و مجدداً پر کردن آنها برای بیست و چهار ساعت و خالی کردن آن و تکرار این عمل تا سه روز متوالی است.

60. ظروف شیشه‌ای، مواد را جذب یا دفع نمی‌کنند پس نیازی به کاشر کردن برای כוסها ندارند و کافی است که آنها را با آب سرد شستشو داد حتی اگر از بطری برای غذاهای گرم استفاده شده باشد.

61. ظروف چوبی، سنگی، استخوانی و پلاستیکی طریقه کاشر کردن آنها دقیقاً مثل سایر ظروف فلزی است که شرح داده شد.

62. در مورد دندان مصنوعی لازم نیست که آنها را در آب جوش فرو نمود، کافی است آنها را خوب با آب سرد شستشو داد. به هر جهت بهتر است بر آنها از כלי ראשוני آب جوش ریخته شود.

63. تنور یا فر را باید به طور اساسی از هر گونه مواد غذایی و چربی تمیز کرد سپس به مدت بیست و چهار ساعت آن را بدون استفاده باقی گذاشت سپس به مدت یک یا دو ساعت آن را با حرارت بالا روشن گذاشت تا بتوان در כוסها از آن استفاده نمود.

64. یخچال و تمام قطعات آن با شستن با آب سرد کاشر می‌شوند و نیازی به ریختن آب جوش بر آنها وجود ندارد.

65. میزهایی که در طول سال بر آنها خامص خورده می‌شود، اگر همیشه روی آنها با سفره یا رو میزی پوشیده بوده است نیازی به کاشر کردن ندارد فقط آنها را خوب پاک می‌کنیم و با سفره یا رو میزی تمیز می‌پوشانیم. اما اگر در طول سال روی میز همیشه با سفره پوشیده نبوده است، رسم است که آنها را با ریختن آب جوش از ظرف اول کاشر می‌کنیم و اگر جنس میز به صورتی است که احتمال دارد با ریختن آب جوش آسیب ببیند، کافی می‌باشد با دقت آن را تمیز و پاک نماید و با یک رو میزی یا سفره تمیز پوشاند.

66. در مورد رو میزی، طریقه کاشر کردن آن شستن در آب داغی است که دست را می‌سوزاند (حدود 45 درجه سانتیگراد) و سفره مشمایی با ریختن آب داغ بر روی آن کاشر می‌گردد.

قابل توجه خوانندگان گرامی

در مملهای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده وجود دارد و به هیچ عنوان نماینده‌ای برای جمع‌آوری کمک به نشریه ندارد:

* **ירוئشالییم:** گئولا، فیابان ملفی ایسرائل شماره 25 فرושگاه آقای فرجیان

* **تل آویو:** فیابان علیا شماره 23، آقای کهن فولادی 9378281-054 * **کفر سابا:** آقای 7071 کهن تلفن 3561529-052

* **נתانیا:** آقای فرهاد تراشندگان تلفن 8648884-052 * **بیطار:** خانواده آقای نورانی تلفن 81428936-054

* **تارنمای:** پاراشای هفته 1 پاراشای هفته 2